

01 februar 2016. godine

ASNS: Najstrožije kazniti ubicu Dragane Matijević

Povodom svirepog ubistva Dragane Matijević koji je počinio njen bivši poslodavac Marjan Duljaj, Asocijacija slobodnih i nezavisnih sindikata osudila je ovaj zločin bez presedana.

ASNS zahteva od nadležnih organa da se u sudskom postupku primene najstrožije kaznene mere protiv Marjana Duljaja i tim putem pošalje jasna poruka poslodavcima da Srbija nije Divlji zapad, da se zakoni moraju poštovati i da se ljudski život mora ceniti, navodi se u saopštenju.

Ignorisanjem ovakvog zlodela šalje se apsurdna poruka svim radnicima Srbije da će, ako se bore za svoja osnovna ljudska prava i ako zatraže ono što im zakonom pripada, u najmanju ruku biti zastrašivani, a u najgorem slučaju ubijeni.

Postavlja se pitanje „Da li danas radnici u Srbiji koji svakodnevno strahuju od gubitka posla, gubitka zarada, moraju da strahuju i od gubitka života?“.

Kompromis, bolovanje i minuli rad kao do sada

Ministarstvo finansija usaglasilo se sa najvećim brojem predloga Ministarstva državne uprave i lokalne samouprave u vezi sa tekstom zakona o platama.

Među njima je i da obračun plata za vreme bolovanja i minuli rad ostanu isti kao do sada, saznaje Tanjug.

Sa druge strane, dogovoreno ja i da sva ta izdvajanja budu u okvirima budžetskih mogućnosti, odnosno da su unapred planirani i predviđeni budžetom, što je sada i u novom nacrtu regulisano.

Inače, plata se za vreme bolovanja sada obračunava na osnovu 12- mesečnog primanja u koji ulaze i dodaci za dežurstva, noćni ili rad na praznik i slično, dok je jedan od predloga bio

da se obračunava na osnovu osnovne zarade.

Kada je reč o minulom radu, dogovoreno je da se i ta stavka obračunava kao i do sada, četiri odsto po godini

staža.

Konačna verzija Nacrta zakona o platama, prema planu, sutra će biti poslata ministarstvima na mišljenje, nakon čega sledi razgovor sa sindikatima, te usvajanje Nacrta na sednici vlade.

Očekuje se da nacrt "proći vladu" krajem sledeće nedelje, a onda će, u formi Predloga zakona, biti poslat pred poslanike na raspravu i usvajanje.

"Najveći pad cena beleži mleko i meso"

Srbija je u 2015. izvezla poljoprivredne i prehrambene proizvode u vrednosti od 2,6 milijardi evra i ostvaren je suficit od 1,2 milijarde evra

"Taj suficit je u odnosu na suficit u 2014. veći za 22 odsto ako se računa u evrima", kazala je ministarka poljoprivrede Snežana Bogosavljević-Bošković.

Ona je rekla da su u 2015. ostvareni dobri poljoprivredni rezultati, a da je taj rezultat u izvozu značajno bolji govori u prilog i podatak da su cene poljoprivrednih i prehrambenih proizvoda u 2015. bile niže u proseku oko 19 ili 20 odsto u odnosu na 2014.

"Najveći pad cena su zabeležili mleko i mlečni proizvodi oko 28,5 odsto i meso oko 15 odsto", navela je ministarka.

Kada je reč o izvozu na rusko tržište, Bošković kaže da u Rusiju možemo da plasiramo ogromne količine svih vrsta proizvoda i da nam ide u prilog to što srpska poljoprivreda beleži rast u proizvodnji i to što se očekuje da taj rast narednih godina bude sve veći.

Komentarišući to što je u 2015. smanjen izvoz svinjskog mesa za 28 odsto u tu zemlju, ona je kazala da je razlog za to smanjenje cene na ruskom tržištu za gotovo 40 odsto u odnosu na 2014.

"Prošle godine je porastao izvoz jabuka i u Rusiju smo izvezli oko 35.000 tona jabuka više nego u 2014", navela je Bošković.

Ministarka kaže da je u 2015. Srbija imala značajno povećanje izvoza povrća u Rusiju - za oko 50 odsto u odnosu na 2014, kao i da se očekuje da će u 2016. u Rusiji biti značajno veća potražnja za povrćem.

Poslanici danas o Predlogu zakona o sportu

Poslanici republičkog parlamenta započeće danas drugu ovogodišnju sednicu na kojoj će razmatrati četiri zakonska predloga, među kojima je i Predlog zakona o sportu.

Prema nepotpunim podacima, kako je Vlada Srbije navela u obrazloženju tog zakonskog predloga, u Srbiji je na početku 2015. godine postojalo oko 13.000 organizacija u oblasti sporta, sa preko 11.000 sportskih organizacija i preko 250.000 registrovanih sportista.

Od ukupnog broja sportista u 2014. godini status vrhunskog sportiste imalo je 1.117 sportista, od čega 739 u olimpijskim sportovima i 368 u neolimpijskim sportovima.

Vlada Srbije je objasnila da je donošenje tog zakona izuzetno važno sa stanovišta potrebe unapređenja sistema sporta u Srbiji, kako bi se, s jedne strane, omogućilo da se maksimalno poveća obuhvat bavljenja građana sportom, a da se, s druge strane, podrži i dalje razvije domaći vrhunski sport.

Jedna od osnovnih karakteristika Predloga zakona je da su iz njega izostavljene odredbe o privatizaciji društvenog i državnog kapitala, odnosno imovine sadržane u važećem Zakonu o sportu i da je propisano da će se to pitanje urediti posebnim zakonom.

Takođe, Vlada Srbije je napomenula da u predloženom zakonu nije mogao biti zadržan model privatizacije utvrđen Zakonom o sportu iz 2011. godine, jer se u praksi pokazao neprimenljiv.

Predloženi zakon, pored ostalog, obezbeđuje jedinstvenu evidenciju svih organizacija i preduzetnika u oblasti sporta, koja bi bila javno dostupna svim zainteresovanim licima.

Na dnevnom redu druge sednice u ovoj godinu su i Predlog zakona o međunarodnim merama ograničavanja, kao i predlogi za potvrđivanje Evropske okvirne konvencije o prekograničnoj saradnji između teritorijalnih zajednica ili vlasti, kao i sporazuma Srbije i Liban o ukidanju viza za nosioce diplomatskih, specijalnih i službenih pasoša.

Uvođenje međunarodnih mera ograničavanja predstavlja međunarodni odgovor u slučajevima kada neka članica UN ugrožava međunarodni mir i bezbednost, a koje ne podrazumevaju upotrebu vojne sile.

Univerzalni karakter čini UN odgovarajućim međunarodnim forumom za uvođenje i praćenje primene tih mera, za koje se smatra da predstavljaju efikasan instrument.

Potreba za donošenjem tog zakona proističe iz činjenice da ne postoji zakonska osnova koja bi omogućila direktnu primenu međunarodnih mera ograničavanja.

Dosadašnja praksa, da se ove obaveze sprovede na osnovu odgovarajućeg zaključka Vlade Srbije, pored toga što usporava proces primene međunarodnih mera ograničavanja, ne korespondira sa novim standardima u većini evropskih država, objasnila je Vlada Srbije.

Sednica je sazvana na zahtev Vlade Srbije.

KOME IDE MOJ GLAS NA IZBORIMA? Četiri scenarija za glasačke listiće

Precrtan glasački listić ili glas za Čak Norisa, Vladu Divca ili Novaka Đokovića formalno se ne računa, ali

matematički pogoduje strankama sa najviše osvojenih glasova na izborima. Na prošlim izborima SNS je osvojila 48,34% glasova, ali kada im je pridodat deo kolača od nevažećih glasova i stranaka koje nisu prešle cenzus imali su 63,2% mandata.

U susret izborima, koji bi trebalo da budu održani krajem aprila ili početkom maja predstavljamo vam četiri scenarija raspodele glasova u parlamentu.

Glasaš za svog favorita koji uđe u parlament

Poslanike u Skupštini Srbije dobiće izborne liste koje osvoje najmanje pet odsto glasova na izborima. Za nacionalne manjine taj cenzus ne važi, već se određuje prirodni prag koji zavisi od broja građana koji su izašli na izbore. Prethodnih godina prirodni prag za manjine bio je oko 15.000 glasova.

– Koliko će koja stranka dobiti mandata u parlamentu, određuje se Dontovom formulom, koja se dugo primenjuje u Srbiji. Relativno često se koristi u Evropi i nije kritikovana od strane političkih stranaka. Po toj formuli, broj osvojenih glasova proporcionalno je sličan broju osvojenih mandata u Skupštini. Dakle, ako neka lista osvoji 20 odsto glasova na izborima, oko 20 odsto mandata dobije i u parlamentu, uz neka manja odstupanja – kaže Bojan Klačar iz Cesida.

Glasaš za svog favorita, ali on ne pređe cenzus

Glas za stranku koja ne pređe izborni cenzus, zakonski je bačen glas i ne ide nikom. Ipak, matematika kaže drugačije. Na prošlim izborima čak 12 od ukupno 19 izbornih lista nije osvojila neophodnih pet odsto glasova. Te liste osvojile su zbirno blizu 20 odsto, što znači da je skoro jedna petina građana ostala bez svojih predstavnika u Skupštini. Njihovi glasovi, međutim, praktično su raspodeljeni partijama koje su prešle izborni prag.

– Po Dontovom sistemu, taj ostatak raspoređuje se strankama koje su ušle u parlament, proporcionalno njihovoj snazi. Na primer, ako imamo 20 odsto glasova koje su osvojile liste koje nisu prešle cenzus, stranka koja je osvojila 50 odsto mandata dobiće još 10 odsto, a partija koja je osvojila 10 odsto mandata, dobiće još pet odsto – objašnjava Klačar.

Kome ide beli ili nevažeći listić?

Glasački listić koji je precrtan ili je na njemu dopisano ime neke ličnosti koja ne učestvuje na izborima ima isti tretman kao lista koja nije prešla izborni cenzus. Dakle, ti glasovi se matematički dele partijama koje su ušle u Skupštinu. Na prošlim izborima bilo je nešto više od tri odsto nevažećih glasova. Tako je, računajući liste koje nisu prešle cenzus, čak 23 odsto glasova raspodeljeno najvećim partijama. Na primer, lista SNS osvojila je 48,34 odsto glasova na izborima 2014, a dobila je 63,2 odsto mandata u parlamentu.

Kakav je uticaj onih koji ne izađu na izbore?

Građani Srbije koji odluče da ne izađu na glasanje ili im to nije omogućeno jer nisu upisani u glasački spisak nemaju nikakav uticaj na raspodelu glasova u Skupštini.

– Nekim strankama pogoduje veća izlaznost, nekim manja i u tom smislu neizlazak na glasanje utiče na izborni rezultat. Kampanje, između ostalog, i služe da se mobilišu birači. Uvek je poželjno da izlaznost bude veća, jer je time legitimitet izbora veći – zaključuje Klačar.

Zakon o stanovanju: Renoviranje stana samo uz građevinsku dozvolu

Za investicione radove, odnosno adaptacije i sanacije koje uključuju rušenje zidova ili pregrađivanje potrebna je takozvana mala građevinska dozvola koja zahteva nekoliko dokumenata i košta najmanje 50 evra.

„Prvo se opštini na kojoj se radi adaptacija, elektronskim putem, uputi zahtev. Potrebno je dostaviti idejni projekat koji izrađuje projektant, kao i dokaz o vlasništvu nad stanom“ - kaže za „Blic“ Aleksandra Damnjanović, državni sekretar u Ministarstvu građevinarstva.

Za radove u stanu ili na spoljnim delovima zgrade, vlasnik je dužan da obavesti upravnika zgrade ili profesionalnog upravnika ukoliko ga zgrada ima. Dozvola i odobrenje radova je obavezno, a ako radite nelegalno, pored komšije, može vas prijaviti i upravnik što nosi i posledice.

Tada na teren izlazi građevinska inspekcija. Ona može da traži obustavu radova, zahteva nabavku dozvole ili vraćanje u prvobitno stanje. Postoji i mogućnost novčane kazne – dodaje Damjanović.

Zakon predviđa i novine u slučaju adaptacije u zaštićenim zonama. Vlasnik se mora obratiti Ministarstvu građevinarstva, a ono dalje nadležnim institucijama. Rok da ministarstvo izda dozvolu vlasniku stana za početak radova je 15 dana. Ministarstvo će u dozvoli naznačiti šta se od vlasnika očekuje.

Za radove poput krečenja ili menjanja pločica, novi zakon o stanovanju i održavanju zgrada od vlasnika stana ne zahteva nikakve dozvole.

ISTRAŽUJEMO Evo koji grad u Srbiji je NAJBOLJI ZA ŽIVOT

Iako je najskuplje rentiranje stana u Beogradu, kao i cene komunalija, plata je najveća u zemlji, pa vam u prestonici treba 1,2 plate za potrošačku korpu za razliku od ostatka Srbije.

Kad se tome doda šira ponuda poslova i bolje mogućnosti za obrazovanje, nije ni čudo što mnogi žele da postanu žitelji prestonice. Iz meseca u mesec statistika pokazuje isto - najviše se zarađuje u beogradskim opštinama poput Surčina, Vračara, Starog grada.

S druge strane, ona stara: „što južnije, to tužnije“ više ne važi jer je poslednjih godina tužno skoro sve izvan granica prestonice. To možda najbolje ilustruje odnos potrošačke korpe i prosečnih zarada. Doduše, određene cene, pre svega za komunalne usluge, u Beogradu su znatno više.

Najveća prednost prestonice je, ipak, u tome što je u njemu procentualno najmanje nezaposlenih u poređenju s drugim regionima. Istovremeno je, ako je suditi po sajtovima za zapošljavanje, u glavnom gradu i najveća ponuda novih poslova.

Konstatujući da se broj stanovnika povećava jedino u Beogradu i Novom Sadu, demograf Vladimir Nikitović ocenjuje da je to posledica pre svega „ekonomskog sloma“ ostatka zemlje.

- Gradovi koji su nekada, tokom industrijalizacije, privlačili ljude sa sela

UPOREĐIVANJE OSNOVNIH STAVKI PO GRADOVIMA U SRBIJI							
	BEOGRAD	KRAGUJEVAC	NIŠ	LESKOVAC	SUBOTICA	ČAČAK	NOVI SAD
Kirija za dvosoban stan od 60 m ²	30.000 (250 evra)	24.000 (200 evra)	18.000 (150 evra)	12.000 (100 evra)	18.000 (150 evra)	15.600 (130 evra)	30.000 (250 evra)
Računi za struju i grejanje za stan od 60 m ²	11.500	10.000	9.000	8.000	9.000	7.000	8.500
Taksi - start i prvi kilometar	235	95	125	105	140	85	122
Gradski prevoz	3.275	2.400	1.980	1.404	2.415	1.950	2.145
Obrok u restoranu	600	400	500	700	400	350	450
Prosečna zarada	54.309	38.995	38.971	33.560	40.436	39.095	50.148
Odnos zarada/korpa	1,2*	1,7	1,7	1,9	1,6	1,7	1,3

*zarada potrebna za potrošačku korpu

sada se prazne. Nakon što je industrija stala, ljudi u potrazi za poslom kreću ka većim centrima. Propast ekonomije dovela je i do pada kvaliteta života u tim mestima - kaže Nikitović.

Na kvalitet života utiče i to što glavni grad nudi više mogućnosti u pogledu kulturnih i zabavnih aktivnosti. Čačak nema nijedan bioskop, dok ih Beograd ima čak 18. Veliki sportski i muzički događaji i dalje su uglavnom privilegija prestonice, sa povremenim izletima u Novom Sadu, Kraljevu, Kragujevcu... i Nišu.

Hrana skuplja u prestonici

Ekonomista Vladana Hamović slaže se s tim da statistika pokazuje kako je život u Beogradu mnogo bolji, ali podseća i da su cene određenih stvari u Beogradu znatno više.

- Hrana na pijacama u Beogradu je skuplja nego u ostalim delovima Srbije. Skuplji je i gradski prevoz, kirija za podstanare, piće u kafani - navodi ona.

Građani dužni za kazne 20 miliona evra

Građani Srbije su prošle godine zbog nepoštovanja zakona platili 3.877.669.211 dinara, a još 2,5 milijarde dinara (oko 20 miliona evra) kazni čeka na naplatu.

- Registar neplaćenih novčanih kazni koji je počeo sa radom daje rezultate jer su se smanjili redovi u sudovima, ali građani zovu da se informišu o načinu upotrebe registra - kaže Zoran Pašalić, predsednik Prekršajnog apelacionog suda.

Prvog dana registra javljali su se oni koji su uvidom u registar našli da imaju neplaćene kazne, a za koje tvrde da su ih izmirili.

Nije isključeno, navodi Pašalić, da je neko platio kaznu, ali to nije učinio u roku od osam dana kada je kazna

upola manja, već je umanjeni iznos uplatio po isteku tog roka. Zbog toga sada u registru ima zabeležbu o onom neuplaćenom iznosu.

- Podaci o plaćenju kazni se brišu čim dokaz o uplati stigne u sud. Treba iskoristiti povoljnosti plaćanja polovine kazne u roku od osam dana, ili ako to nije učinjeno postupiti po rešenju suda, jer tada trezor dokaz o uplati direktno prosleđuje sudu. Svako ko donese dokaz o uplati u sud biće odmah brisan iz registra - kaže Pašalić.

Predsednik Prekršajnog apelacionog suda dodaje da će se vrlo brzo doći do podatka koliki je procenat povratnika koji su prekršili zakon. Njegova slobodna procena je da tih višestrukih prekršitelja ima između 300.000 i 500.000, koji u toku godine počine oko milion prekršaja.

- Ogromna većina građana poštuje propise i želi da živi u uređenoj državi - konstatuje Pašalić.

Kažnjiva zloupotreba JMBG

Da bi se pristupilo podacima u registru, potrebno je da osoba unese lične podatke i JMBG, navodi Pašalić. Serveri su, tvrdi, zaštićeni, svaki ulazak u mrežu se registruje pa, ukoliko građanin posumnja da je neko zloupotrebio njegov JMBG i proverio da li ima kaznu, može da podnese prijavu tužilaštvu, koje će u saradnji s policijom utvrditi da li je bilo mahinacija i procesuirati tu osobu.

- Poverenik za informacije od javnog značaja je više puta upozoravao i upoznao ko i u kojim slučajevima može tražiti i obrađivati podatke građana. Za te zloupotrebe kazne su od 50.000 do 1.000.000 dinara - upozorava Pašalić.

Struja i ugalj pogurali industrijsku proizvodnju

Industrijska proizvodnja u Srbiji u 2015. godini je bila veća za 8,2 odsto nego u 2014. godini, saopštio je Republički zavod za statistiku.

U decembru je industrijska proizvodnja bila je veća za 11 odsto nego pre godinu dana, a u odnosu na prosek 2014. godine veća za 18,3 odsto.

Najveći uticaj na rast industrijske proizvodnje u decembru 2015. godine, u odnosu na isti mesec 2014. godine imale su proizvodnja električne energije, eksploatacija uglja, proizvodnja proizvoda od gume i plastike, metalnih proizvoda i hemikalija i hemijskih proizvoda.

Sektor snabdevanje električnom energijom, gasom, parom i klimatizacija imao je rast od 44,5 odsto u decembru, rudarstvo 37 odsto i prerađivačka industrija 0,6 odsto.

Srbija rasprodata, agencija ugašena

Agencija za privatizaciju posle 15 godina rada u Srbiji od danas više ne postoji, Srbija je rasprodata i opustošena, ali proces privatizacije nije u potpunosti okončan. Ostaće crnim slovima zapisano da je privatizaciju srpskih preduzeća pratila korupcija ogromnih razmera, zbog čega su se vodili brojni sudski sporovi. U javnosti je dobro poznat slučaj 24 sporne privatizacije na čijem rasvetljavanju još uvek insistira Evropska unija.

ministar privrede Željko Sertić.

Srpska vlada odlučila je sada da tamo gde je stala Agencija za privatizaciju posao nastavi novoosnovana Agencija za vođenje sporova u postupku privatizacije. Za ključne poslove u procesu privatizacije biće zaduženo Ministarstvo privrede.

- To što smo ugasili Agenciju za privatizaciju ne znači da proces privatizacije neće trajati i u narednim godinama, ali ćemo to kontrolisati na potpuno drugačiji način. Za to će isključivo biti zaduženo Ministarstvo privrede - rekao je

Ekonomski konsultant za strana ulaganja Mahmut Bušatlija kaže da nije jasno zbog čega se Vlada odlučila na ovakav korak i ceni da ćemo zbog ove odluke izgubiti ne samo novac, nego i dragoceno vreme da se proces privatizacije okonča u nekom razumnom roku.

- Van pameti je da proces privatizacije nismo završili za 15 godina. Za to vreme izmenjale su se na vlasti sve stranke, osim radikala. Više od 30 odsto postupaka je sporno. Radnici su nezadovoljni, gazde loše, sve su to efekti lošeg rada ljudi koji su na rukovodećim pozicijama bili u Agenciji za privatizaciju u proteklih 15 godina. Sada je gase, a ne znaju šta dalje - konstatuje Bušatlija.

Prema njegovim rečima, loše je što se gasi Agencija, jer unutar nje osim čelnika koji su se menjali tokom 15 godina i radili loše, postoji tzv. srednji operativni sloj ljudi, koji su odlično upućeni u posao i koji sada svoje iskustvo neće moći iskoristiti.

- Naime, svi koji uzmu otpremninu, neće moći po zakonu da rade u državnoj upravi naredne dve godine. Dakle moraće dovoditi nove ljude koji ni približno neće biti obučeni za posao, a to je veoma loše. Ide se sve nanovo, gubi se vreme i novac, a izgleda da niko o tome nije vodio računa - navodi Bušatlija.

I tu nije kraj jer je ugašena i Agencija za strana ulaganja i promociju izvoza Republike Srbije (SIEPA), a na njeno mesto stupa Razvojna agencija Srbije (RAS).

- Kada su 2001. godine ugašene četiri velike banke u Srbiji, prvi problem na koji su naišli konsultanti koji su snimali stanje da bi utvrdili imovinu banaka koja ulazi u stečajnu masu je kaos u podacima. Tada su morali da angažuju upravo ljude iz banaka, i to ne direktore, nego niže rukovodioce koji su tačno znali gde se šta od imovine nalazi. Sada se vlast dobrovoljno odriče ljudi koji su dobro radili svoj posao - kaže naš sagovornik.

Nikakva kontrola

Morala je da postoji oštrija kontrola u privatizaciji, smatra Branko Pavlović, bivši direktor Agencije za privatizaciju. On ističe da je i Slovenija imala iste probleme. Rešila ih je tako što je dozvolila više modela prodaje, a preduzeće je biralo jedno od njih. Različite institucije su sprovodile i kontrolisale prodaju preduzeća, što je sprečilo korupciju u najvećoj mogućoj meri.

Nadležnosti novog tela

Agencija za sporove će se baviti poslovima zastupanja u postupcima pred sudovima, arbitražama, organima uprave i drugim nadležnim organima, u kojima je učestvovala Agencija za privatizaciju Srbije, a koji su pokrenuti pre 1. februara 2016. godine.

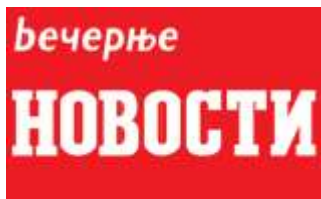
I premijer treba da vidi blato

Uoči današnje posete premijera Aleksandra Vučića Koridoru 11 gde će prisustvovati probijanju jednog od tunela na trasi auto-puta od Ljiga do Preljine došlo je do incidenta kada je predsednik MZ Savinac Miliša Nikolić zabranio izvođačima radova azerbejdžanskoj firmi Azvirt da šmrkovima operu puteve u selu Savinac kojim će stići premijer.

- Zabranio sam pranje puteva jer sam želeo da putevi ostanu blatnjavi, onakvi kakvim se meštani ovog i drugih sela kreću svakog dana, osim kada se najave posete visokih državnih predstavnika. Zapravo, želeo sam da se i sam premijer uveri u kakvim uslovima živimo već nekoliko godina unazad, a ne da se slika ulepšava pred sam njegov dolazak - istakao je za "Vesti" predsednik MZ Savinac Miliša Nikolić.

Nakon zabrane da se operu putevi kojim će stići Aleksandar Vučić intervenisala je i milanovačka policija koja je sačinila zapisnik o incidentu nakon čega su poslovi pranja puteva nastavljani.

- Moguća kazna, a moguća je, apsolutno me ne interesuje. Odlučio sam da na ovaj način ukažem premijeru u kakvim uslovima žive meštani nekoliko sela u vreme izgradnje puta i iza ove moje odluke ne stoji nikakva politika - izričit je predsednik Miliša Nikolić uz napomenu da je mnogo puta do sada ukazivao na probleme sa kojima se suočavaju žitelji sela kroz koja prolazi trasa budućeg auto-puta.

“NOVOSTI” ISTRAŽUJU Vlasnici plaćaju legalizaciju samo za svoj stan

LEGALIZACIJU zgrade po novom zakonu o ozakonjenju plaća investitor, ali u situacijama kada se više ne zna ni ko je on ili ga je nemoguće pronaći, stanari će moći sami da legalizuju svoje nekretnine. U

Ministarstvu građevine, saobraćaja i infrastrukture ističu da ozakonjenje nije pitanje izbora, već da je ono po novim propisima - obaveza vlasnika objekata.

- Ako je investitor poznat i dostupan njegova je obaveza da obavi i plati ozakonjenje, a, prema ovom zakonu, više se ne prepušta investitoru na volju odluka da li želi ili ne želi da ozakoni tu nepokretnost već to radi država - objašnjavaju u Ministarstvu. Ako je investitor nedostupan ili nepoznat, zakonom je predviđeno da se prvo ozakoni zgrada, a tek potom njeni posebni delovi, odnosno stanovi ili lokali. Za

ozakonjenje stambene zgrade, u tom slučaju, ne plaća se taksa već se pre izdavanja svakog pojedinačnog rešenja za posebni deo zgrade utvrđuje i plaća taksa zavisno od namene i površine tog posebnog dela.

U nelegalizovanim zgradama koje su odavno izgrađene, često se dešava da investitor više ne postoji kao pravno lice. U tim slučajevima novi zakon omogućava svakom stanaru da posebno ozakoni svoj stan, bez saglasnosti drugih stanara i bez obzira na to što zgrada nije legalizovana.

Osim plaćanja takse od 5.000 dinara za nekretninu do 100 kvadratnih metara, potreban mu je i izveštaj o zatečenom stanju, koji košta od 1,5 do 2 evra po kvadratu.

U projektnim biroima koji izdaju ove izveštaje kažu da u praksi ne teče baš sve glatko. A najveći problem je - plaćanje. Jasno je ko treba da plati taksu i koji je iznos, ali nije precizno regulisano ko treba da izdvoji novac za arhitekte.

- Ljudi hoće da ozakone svoj stan, a nadležni im traže osnovu cele zgrade. Potrebno je uraditi osnovu, preseke i fasadu, a to neko mora da plati - objašnjavaju u jednom projektnom birou. - Problem je i što neki ljudi jednostavno nisu u stanu, jer su se odselili, neki neće da nam otvore vrata i ne zanima ih uopšte legalizacija. Imali smo nekoliko slučajeva do sada i uradili smo izveštaj za pojedinačne stanove, ali još nisu stigla rešenja. Očekujemo narednih dana da vidimo da li će to biti u redu.

NELEGALNIMA VEĆI POREZ

VLASNICI bespravnih stanova koji ne budu hteli da ih legalizuju po novom Zakonu o ozakonjenju, a nije ih moguće srušiti, plaćaće veći porez na imovinu. Kako najavljuju u Ministarstvu građevine, oni neće moći da

ih prodaju niti će takvi stanovi moći da se naslede ili poklanjaju. Rešenja o njihovom statusu će inspektori proslediti Poreskoj upravi i Republičkom geodetskom zavodu.

Kupovaćemo i bez dinara u novčaniku

Da li će Srbija pratiti trend EU i ukinuti plaćanje gotovinom. Banke već sada nudi elektronskog plaćanja bez troškova

EVROPSKA unija sve više razmišlja o ukidanju gotovine, a Švedska će, po svemu sudeći, biće prva zemlja koja će to i učiniti. Nove tehnologije sve manje zahtevaju korišćenje keša, a većina plaćanja može da se obavi i putem mobilnog telefona. Evropljanima neće biti potrebni novčanici, a pitanje je da li će se taj trend proširiti i na Balkan i Srbiju. Ekonomisti se slažu da ima mnogo razloga i "za" i "protiv". Ipak, smatraju da je Srbija još daleko od takvog poteza i da ćemo dugo nositi keš u buđelarima i čekati u redovima za razna plaćanja.

Ali već sada većina banaka nudi klijentima elektronsko plaćanje bez ikakvih troškova, a i dalje ima dosta građana, naročito starijih, koji nemaju ili ne umeju da koriste računar, tablet i druge uređaje. Oni i dalje čekaju pred šalterima pošta i banaka da plate račune ili da podignu platu ili penziju. Takođe, kod nas i dalje više vole da u džepu imaju keš nego "plastiku", odnosno karticu.

- U Srbiji će teško doći do ukidanja gotovine u skorije vreme - smatra Ljubomir Madžar, ekonomista.

- To ima svoje prednosti, jer se u elektronskom sistemu mnogo teže obavljaju nezakonite transakcije. Sve što je elektronsko ide kroz sistem i može da bude praćeno, a gotovina je kao poručena za nedozvoljena finansiranja. Verujem da je to jedan od osnovnih motiva da se takva odluka donese. Kao drugo, to bi mogao da bude jeftiniji način, jer elektronsko plaćanje ne podrazumeva papir, a novčanice se habaju i nameću neke troškove.

Za građane, kako kaže Madžar, koji su vešti s kompjuterom, elektronsko plaćanje predstavlja prednost, jer sve mogu da obave za radnim stolom i da pritom uštede vreme. Ali ova lagodnost, s druge strane, može da se smatra i manom, jer veliki broj ljudi nije toliko stručan da bi mogao da se samostalno upusti u elektronski platni promet.

- I ukidanje gotovine nosi jednu vrstu troškova koji će morati da se podnesu da bi se svet uklopio u taj sistem, jer ne verujem da postoji ijedna zemlja u kojoj svi stanovnici toliko suvereno barataju kompjuterom - kaže Madžar. - Ja, na primer, nisam tako vešt u korišćenju kompjutera, i u ovom godinama nisam mnogo spreman da učim, osim ukoliko, naravno, ne moram. Zasad, prema zakonu, svaka banka mora da primi gotovinu.

Građani bi, prema mišljenju ekonomista, ali i drugih struka, trebalo sami da odlučuju da li će trošiti, a ne predsednici centralnih banaka. Jer, prihvatanjem najavljene novčane politike Evropske centralne banke stvara se mogućnost totalnog nadzora nad građanima. Onaj ko plaća karticom, ostavlja elektronski trag o tome koliko je novca, gde i na šta potrošio. Taj zapis je zapravo sistem metadata na osnovu kojeg država lako može da ustanovi šta kog građanina interesuje (na primer: kakva vrsta literature), da li je i od čega je bolestan, ima li u kući goste, s kim se sastaje ili druži... Građani su izloženi nadzoru banaka i države.

Dobre namere države uglavnom se ogledaju u mogućnostima da se suzbiju kriminal, rad na crno, prostitucija i trgovina drogom. Pre šest godina primećeno je da španske banke vraćaju velike količine gotovine u Nemačku. Nemci su očigledno gotovinom plaćali iznajmljene kuće za letovanje u Španiji. Kada ne bi bilo gotovine, finansijska policija bi lakše mogla da prati šta ljudi rade sa svojim novcem.

I Grčka planira da ograniči plaćanje gotovim novcem; sve iznose veće od 70 evra građani će morati da plaćaju karticom. To se obrazlaže borbom protiv utaje poreza. U Danskoj, benzinske pumpe, restorani i

manje radnje takođe uskoro više neće primati gotovinu; tamošnja centralna banka je već najavila da od kraja 2016. više neće štampati novčanice - zbog pada potražnje.

JURIŠ NA BANKE

- Državne i finansijske krize prethodnih godina ubrzale su strateški razvoj koncepta ukidanja gotovine - smatra Gerald Man, profesor, autora knjige "Zabrana gotovine - sve što treba da znate o predstojećem ukidanju gotovog novca".

- U velikom broju zemalja još postoji latentna opasnost od "juriša na banke", odnosno masovnog podizanja gotovine, što bi moglo da sruši finansijski sistem.

Do 17. februara rok za povraćaj PDV-a na hranu za bebe

Danas počinje novi rok za predaju dokumenata za povraćaj PDV-a na bebi-hranu i traje do 17. februara. Zahtev mogu predati roditelji ili staratelji dece do dve godine. Uz obrazac koji popunjavaju i podnose filijali Poreske uprave u mestu prebivališta, trebalo bi da dostave i fiskalne račune i njihove fotokopije.

PDV se vraća za kupovinu mleka za odojčad, kašica, kreveca, kolica, stolice za hranjenje, auto-sedišta i pelena.

Prošle godine vraćanje PDV-a tražilo je oko 61.000 roditelja. U ovoj godini taj broj bi mogao biti veći jer su uslovi povoljniji.

Ukupan iznos koji roditelji mogu vratiti povećan je za 1.100 dinara i sada iznosi 73.847 dinara.

Prihodi roditelja koji imaju pravo vraćanja PDV uvećani su za 2.500 dinara, a vrednost imovine roditelja na koju plaću porez veća je za 300.000 dinara i sada može da iznosi 24,6 miliona dinara.

Šta bi još moglo da promeni u korist roditelja pitamo Gordanu Plemić iz Udruženja Roditelj.

Gordana Plemić iz udruženja "Roditelj" ističe da se roditelji žale na deklaracije, jer često na njima piše samo proizvođač hrane, a ne piše da je reč o hrani za bebe.

Zbog toga roditelji traže proširenje liste jer smatraju da je važno da se ona proširi na garderobu i odeću. Gordana Plemić navodi da su to veoma skupe stvari koje moraju često da se menjaju.

Na kraju evropske nedelje prevencije raka grlića materice, Gordana Plemić je istakla da je kampanja bila uspešna.

"Mislim da semo dopreli do velikog broja žena ali nastavljamo tu priču jer je važno da žene znaju koliko je ta bolest važna. Ta bolest može da se spreči i izleči nekoj ranoj fazi", rekla je Plemićeva i poručila da će edukacija biti nastavljena.

"Naši proizvodi odgovaraju SAD, problem količina"

U cilju većeg izvoza na tržište SAD zemlje u regionu koje imaju međusobno najveću razmenu treba da se udruže i naprave proizvode koji su konkurentni.

Savetnik predsednika Privredne komore Srbije (PKS) Veljko Jovanović kazao je da udruživanjem preduzeća i regionalnim nastupom Srbija i države u regionu imaju veće šanse na američkom, ruskom ili kineskom tržištu.

On je naglasio da su tradicionalno najzastupljeniji proizvodi iz Srbije na tržištu Amerike, osim delova za automobilsku industriju, poljoprivredni i proizvodi namenske industrije.

"Naši proizvodi, sami po sebi kada govorimo o poljoprivrednim proizvodima su konkurentni i kvalitet odgovara, ali moramo da

razmišljamo i o količinama, o tome kako su zapakovani, koji su rokovi dospeća, kao i da li u kontinuitetu možemo da obezbedimo odgovarajuće količine. To često zaboravljamo, a to je ono što čini konkurentnost", kazao je Jovanović.

Prema njegovim rečima, PKS nudi sve informacije potrebne preduzećima iz Srbije da se upoznaju sa mogućnošću bescarinskog izvoza u Ameriku, ali preduzeća prvo treba da realno sagledaju svoje kapacitete i šta mogu.

Šef ekonomskog odeljenja ambasade SAD u Srbiji Džeremi Long kazao je da sistem mogućnosti bescarinskog izvoza u Ameriku omogućava da se poveća razmena roba između te zemlje i Srbije.

"Ovaj sistem omogućava i Srbiji i Americi da se razvijaju i dalje. Pomaže i trgovinsku razmenu koja povećava i zaposlenost u obe zemlje", kazao je Long.

Prema njegovim rečima, najvažnije je da firme iz Srbije urade malo istraživanje, da se upoznaju sa američkim tržištem i da vide koji su proizvodi tom tržištu interesantni, a onda da pronađu partnera u Americi.

Long je kazao i da se tradicionalno u prošlosti pod trgovinskim preferencijalima u Americi iz Srbije najviše prodavali delovi za automobile, smrznuto voće i povrće, kao i lovačko oružje.

Srbija od polovine 2015. ponovo je u statusu povlašćene nacije u trgovini sa SAD i može bez carina da izvozi u tu zemlju oko 5.000 proizvoda i taj povlašćeni status važiće do kraja 2017. godine.

Prethodni Generalni sistem preferencijala (GSP), koji je američki Kongres odobrio Srbiji, istekao je 31. jula 2013. godine, pa su kompanije iz Srbije morale da plaćaju carinu i na robu koja je ranije bila na režimu bescarinskog uvoza u SAD.

Bescarinski izvoz u SAD primenjuje se na najveći broj industrijskih i poljoprivrednih proizvoda, sa izuzetkom većine tekstilnih proizvoda, odeće i obuće, satova, ručnog putnog pribora, radnih rukavica, kožne odeće, čelika i proizvoda od čelika, stakla i proizvoda i proizvoda elektronike.

Roba treba da zadovolji i kriterijum porekla, odnosno mora da bude proizvedena u Srbiji sa najmanje 35 odsto vrednosti i da bude direktno isporučena iz Srbije.

Vrednost izvoza srpske privrede u SAD u 2013. godini iznosila je 524 miliona, a u 2014. oko 280 miliona dolara.

Beograđani, parking plaćate na novi način

Nova usluga Parking servisa "Start stop" primenjuje se od 1. februara i omogućuje Beograđanima da plate parking za vreme koliko na tom parkingu i ostaju.

"Aplikacija može da se preuzme besplatno i pomoću nje građani mogu da startuju svoje parkiranje tako što pošalju poruku stop i obračunaće im se samo onoliko minuta koliko su parkirali", rekao je gradski menadžer Goran Vesić dodajući da to do sada nije bio slučaj.

"U narednih mesec dana krenućemo sa elektronskom prijavom, gde će svi građani koji koriste pretplatne parking kartice u zonama gde žive moći ubuduće elektronskim putem da se prijavljuju i šalju svu dokumentaciju i dobijaju

nazad karticu. Neće morati da gube vreme na šalterima, već će sve moći da završe onlajn", rekao je Vesić na televiziji Pink.

Vesić je najavio i da će u narednim mesecima početi rekonstrukcija garaže na Obilićevom vencu sa 220 novih mesta, radi se na novoj garaži na Studentskom trgu, a biće i nova garaža kod Trg Republike nakon njegove rekonstrukcije, kao i na Kosančićevom vencu.

"Plan je i da se Ulica kneza Miloša rekonstruiše iduće godine tako što će duž čitave ulice biti podzemne garaže što je iskustvo iz Madrida i Barselone, a dobiće se dve nove trake u samoj ulici", rekao je Vesić.

On je naveo i da je Beograd objavio tender za izgradnju novog Doma zdravlja na Labudovom brdu.

"Raspisali smo tender za izgradnju pristupnih saobraćajnica Prokopu, pešačka zona u centru grada će početi da se radi u maju, rekonstrukcija Karađorđeve u junu, zatim kolektor Surčin-Dobanovci, vodovodna mreža u Ripnju, fekalni kolektor u Jelezovcu", dodao je gradski menadžer.

ПОЛИТИКА

„Dragi naši” lane bili šire ruke

Doznake naših radnika i iseljenika u 2015. premašiće, prema podacima NBS, 2,8 milijardi evra, a po Ujedinjenim nacijama u Srbiju je lane stiglo čak 4,88 milijardi dolara

Прилив по основу doznaka od 2007. do 2015. godine

у милионима евра

Земља	2007.	2008.	2009.	2010.	2011.	2012.	2013.	2014.	XI 2015.*
Немачка	858	764	1.188	1.063	913	829	910	629	603
Аустрија	423	318	560	501	479	436	479	234	236
Швајцарска	256	240	348	336	322	325	357	380	383
Француска	206	177	275	253	218	218	230	225	298
Шведска	109	89	146	135	111	104	110	57	53
Хрватска	78	84	85	91	94	98	100	201	195
САД	86	77	75	75	74	87	95	123	131
Руска Федерација	86	83	79	73	43	61	80	126	84
Италија	61	59	67	59	50	50	60	60	60
Грчка	40	32	47	44	38	38	46	23	27
Остале земље	455	417	377	425	451	356	389	546	551
Укупно	2.657	2.342	3.248	3.056	2.795	2.600	2.856	2.604	2.621

Извор: НБС (ИТРС, оператери брзог трансфера новца, НБС процена)

* Прелиминарна процена

НАПОМЕНЕ:

1. Подаци су подложни променама у складу са корекцијама званичних извора података
2. Дознаке су обрачунате сагласно методологији Међународног монетарног фонда БПМ6

Doznake novca naših radnika i iseljenika u 2015. premašiće, gotovo je sigurno, 2,8 milijardi evra. Na to ukazuje činjenica da je od početka januara do kraja novembra prošle godine od „naših dragih” iz sveta u Srbiju stiglo 2,62 milijarde evra, ili za 10,3 odsto više nego u istom periodu 2014. Prema podacima Narodne banke Srbije, najveći priliv doznaka iz inostranstva registrovan je iz Nemačke, Austrije, Švajcarske i Francuske. Novčane pošiljke „dragih naših” od 2001. naovamo redovno su bile veće od godišnjih iznosa direktnih stranih investicija. Izuzetak je 2006. kad su, najviše zbog prodaje „Mobtela” za oko 1,5 milijardi evra, ulaganja stranaca dostigla bezmalo 4,4 milijarde evra.

Doznake naših radnika i iseljenika i u 2015. znatno će premašiti neto direktne strane investicije. Devizne pošiljke sa raznih strana sveta su, pored solidnih rezultata robne razmene, i u prošloj godini znatno doprinele smanjenju deficita tekućeg platnog bilansa, tako da će taj minus biti najmanji posle 2003. godine.

Prema računici Stojana Stamenkovića, urednika časopisa „Makroekonomske analize i trendovi” Ekonomskog instituta, neto priliv direktnih investicija od početka januara do kraja oktobra 2015. dostigao je 1,44 milijarde evra, što je čak za 39 odsto više nego u prvih deset meseci 2014. Procena je da su u celoj prošloj godini dostigle oko 1,6 milijardi evra.

OPŠIRNIJE U ŠTAMPANOM I DIGITALNOM IZDANJU

Srpski preduzetnici spremni da zakorače u digitalnu eru

Tekuća godina proglašena je "godinom preduzetništva", a Vlada Srbije izdvojila je nekoliko puta veće budžete za preduzetnike, kako bi se oživeo sektor malih i srednjih preduzeća. Još jedan od mehanizama države je motivisanje preduzetnika da se bave elektronskim poslovanjem, da koriste digitalne platforme i promovišu onlajn prodaju.

Svoju preduzetničku priču, Milena Popović započela je pre dve i po godine, kada je odlučno krenula u prodaju dečije opreme, putem interneta. Ulaganja su bila najveća na samom startu, ali kaže da je onlajn budućnost svih preduzetnika.

"Za sada sam jako zadovoljna, kako svojim razvojem preduzeća, tako i reakcijama koje stižu od kupaca i potrošača i većina naših posetilaca je na našem sajtu recimo između devet i dvanaest uveče - kada se sve obaveze u vezi kuće, dece ili posala završe", kaže Milena Popović, vlasnica sajta "Becool".

Put do novog tržišta je upravo elektronska prodaja, objašnjava Milena i dodaje da je ključna karika stvaranje poverenja između preduzetnika i potrošača.

Kako se uspešno posluje na internetu, od nedavno zna i oko 400 preduzetnika, koji su prošli niz obuka u okviru projekata "Razvoj elektronskog poslovanja", koji je pokrenula Evropska unija, uz podršku srpskih ministarstva privrede i trgovine.

Vođa projekta Lešek Jakubovski kaže da je cilj projekta povećanje konkurentnosti Srbije na globalnom tržištu.

"Ipak, projekat ima tri komponente. Prva je pravna infrastruktura, kako da se preduzeća i državne institucije prilagode digitalnoj ekonomiji. Druga se bavi malim i srednjim preduzećima - kako da oni postanu svesni mogućnosti koje pruža upotreba aplikacija i zato smo posetili 17 opština u Srbiji i održali niz radionica, da bi oni dostigli jedan nivo izvrsnosti u svom radu. Treća, ali podjednako važna je stvaranje poverenja kod potrošača", objašnjava Jakubovski.

Istraživanja pokazuju da od 2.000 ispitanika, tek 35 odsto njih kupuje na internetu, dok od tog procenta, čak je 80 odsto onih koji kupuju isključivo na domaćim sajtovima. Osnovni uzrok je neobrazovanost i neinformisanost svih aktera na tržištu - kako potrošača, tako i predstavnika malih i srednjih preduzeća, ističe Željko Rakić iz Ministarstva trgovine.

"Petrošači se plaše da će biti prevareni prilikom kupovine na internetu ili kupovine na daljinu, mada su te prevare mnogo ređe nego u nego u klasičnim prodavnicama. Kod menadžera, vlasnika malih i srednjih preduzeća, preduzetnika imamo nedostatak informacija, inicijative i znanja kako da otvore ovaj jedan novi, za njih novi kanal marketinga", kaže Rakić.

Cilj je da se do 2020. godine, gotovo na svim nivoima, uvede elektronsko poslovanje, od unapređenja e-prodaje, do elektronskog fakturisanja, ali ostaje pitanje hoće li to uticati i na oporavak najvećih žrtava recesije - malih i srednjih preduzeća.

ДНЕВНИК

Грађани прескачу фискални рачун

Истраживање Националне алијансе за локални економски развој (НАЛЕД) показало је да 89 одсто становништва подржава напоре Владе Србије да се суочи с проблемом сиве економије, док 29 одсто њих сматра да није учињено довољно.

На представљању резултата трећег истраживања ставова грађана о сивој економији, које је спровео

НАЛЕД, речено је да је 56 одсто испитаних грађана уверено у то да је држава одлучна да се избори са сивом зоном. Већина грађана такође верује да је обим сиве економије макар делимично смањен током 2015. године, речено је на конференцији за новинаре. Међу онима с критичкијим ставом, 29 одсто сматра да Влада није учинила довољно да се избори с проблемом сиве економије и очекују бољу контролу нелегалног пословања, строже и чешће казне, као и снажније запошљавање.

Грађани сиву економију најчешће схватају као рад на црно – 33 одсто њих, а да зараду прима потпуно или делимично на руке признаје готово сваки пети радник. У поређењу с подацима с почетка 2014. године, сваки трећи запослени више би пријавио несавесног послодавца, али 58 одсто то не би учинило због страха од губитка посла. Сваки четврти грађанин сматра да је сива економија продаја робе на црно и утаја пореза.

Међу испитаницима 68 одсто истиче да добијају фискални рачун када купују храну и пиће, док 27 одсто тврди да се то догађа понекад или никад. Забрињавајућа је чињеница да 50 одсто испитаних грађана никада не тражи рачун и да њих 79 одсто не би пријавило објект који не издаје фискалне рачуне, што је пад с 84 одсто у односу на март 2014.

Пројекат јачања конкурентности Србије НАЛЕД је покренуо у децембру 2013. године, уз подршку Америчке агенције за међународни развој (УСАИД), с циљем да унапреди пословно окружење кроз јачање фер тржишта и унапређење конкурентности, као и да креира инспиративан амбијент за бизнис.

Кров над главом на кредит тражи 19 година рада

Србија би ускоро могла добити нови Закон о становању и одржавању зграда који би требало да исправи све недостатке законског акта донетог још 1992. године и регулише све промене које су се десиле у стамбеној области у протеклим годинама. Наиме, стамбени фонд Србије је током протеклих

деценија у великој мери урушен што недовољно ефикасним системом управљања зградама као и организацијом власника посебних делова, а све то захтева нова решења.

Упоређујући податке из два пописа – 2002. и 2011. године, законопредлагач закључује да је дошло до повећања укупног броја станова, али да су структурне промене негативне. Највећа негативна промена представља велики пораст ненасељених станова за стално становање.

Ненасељених станова који припадају старијем фонду, изграђеном пре 1945. године, више има у такозваним осталим насељима, док у најновијем фонду станова, изграђених између 2002. и 2011. више ненасељених станова има у градским насељима. То указује на депопулацију села, као и на непродате новоизграђене станове у градовима у последњој декади.

Према попису из 2002. године у Србији је било 2.956.516 станова, док их је 2011. било 3.231.931, што значи да се бележи пораст од 275.415 станова. Од укупног броја станова 2011. године 3.012.923 су били за стално становање, 589.715 је било ненасељених, станова који се користе повремено било је 201.519, а оних за обављање делатности 17.489. Према подацима за ту годину у Србији је било и 5.563 настањене пословне просторије, 7.635 просторија настањених из нужде и 702 колективне стамбене јединице.

Као један од највећих проблема стамбеног сектора у Србији је изразита ценовна недоступност стана и стамбених услуга на тржишту. Колики је проблем домаћинствима да самостално реше своје стамбене потребе на тржишту, може се сагледати из односа висине просечних годишњих примања у односу на цену просечног стана на тржишту, који је 2013. године износио 1:13 уколико би се стан куповао готовином, односно 1:19 уколико би се куповао кредитом. То значи да наше просечно домаћинство мора да ради 13 односно 19 година да би купили стан.

Од 2005. године, јавна интервенција у становању пре свега је усмерена на повећање доступности стамбених кредита, али су ове парцијалне мере стамбене политике, а уједно и јачање банкарског сектора, допринеле продубљивању неправилности стамбеног тржишта.

Док су се снижавале камате кредита, расле су цене станова, па је ефекат мера врло брзо анулиран. Но, и поред субвенционисања од стране државе, стамбени кредити су и даље недоступни већини становништва, јер га они не могу користити због висине месечне рате која најчешће превазилази месечну плату.

Фонд јавних станова

Фонд јавних станова који се даје у закуп је незнатан с обзиром да је највећи проценат станова приватизован почетком 90-их, као и да постоје снажне тенденције његове даље приватизације на основу различитих прописа. Један од већих проблема је што у сектору јавног стамбеног закупа постоје велике разлике између цене закупа у зависности од различитих законских и програмских решења.

Прошле године тржишна закупнина за стан од 60 квадрата у Београду била је 300 евра. Иста је била и у Новом Саду, док је Нишу износила 240, а у Крагујевцу 200 евра. Закупнина за социјалне станове у Београду била је 24, а у Нишу и Крагујевцу 80 евра.